

C79 – ECO8

VLAAMS PARLEMENT



Zitting 2005-2006

8 december 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, WERK EN SOCIALE ECONOMIE

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Jan Loones tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het aandeel van de Vlaamse luchtvaartindustrie in de bouw van de Airbus A400M	1
Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de Chinastrategie van de Vlaamse Regering	7
Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de eerste resultaten van het overleg binnen het platform life-sciences	11

Voorzitter: mevrouw Trees Merckx-Van Goey

Vraag om uitleg van de heer Jan Loones tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het aandeel van de Vlaamse luchtvaartindustrie in de bouw van de Airbus A400M

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Mevrouw de voorzitter, aangezien iedereen het dossier ondertussen kent, zal ik het niet helemaal overlopen, maar me tot een korte herhaling van de feiten beperken. Er hebben zich al drie ministers over dit dossier moeten buigen. Ik moet zeggen dat de huidige minister van Economie op dit vlak het best scoort. Het dossier is in het verleden volledig verkeerd behandeld. Deze minister legt nu tenminste de vinger op de wonde.

Eigenlijk gaat het om drie verschillende dossiers, met name de Airbus-toestellen A380, A400M en A350. Ik heb deze vraag om uitleg in september 2005, vlak na de eerste intentieverklaring van de minister over aankomende compensaties voor de A400M, ingediend. Aangezien de minister onmiddellijk hierop heeft aangekondigd dat ze zelf, in het gezelschap van een aantal vertegenwoordigers van de Vlaamse industrie, een bezoek aan Toulouse zou brengen, heb ik die vraag om uitleg toen maar meteen laten uitstellen. Het bezoek, dat door de Vlaamse luchtvaartindustrie werd toegejuicht, heeft ondertussen plaatsgevonden.

Al mijn vragen hebben eigenlijk een en hetzelfde doel, want ik vind dat we een eigen Vlaamse luchtvaartindustrie moeten uitbouwen. De contracten met Airbus zouden dit mogelijk moeten maken. De N-VA is, zeker na de Sint-Michielsakkoorden, van mening dat Vlaanderen deze bevoegdheid volledig zou moeten opeisen en zo elke federale inmenging zou moeten ontlopen.

Minister Van Mechelen heeft een aantal aanzetten gegeven, onder meer met behulp van het rollend fonds. We kunnen de tekortkomingen van het beleid echter enkel aan de hand van foutlopende dossiers

aantonen. Het dossier van de A400M is een modelvoorbeeld van een dossier dat slecht loopt.

Een jaar geleden, en ook 6 maanden geleden, heb ik de minister al vragen om uitleg over dit onderwerp gesteld. Uit de antwoorden op die vragen om uitleg heb ik kunnen afleiden dat dit dossier wordt geblokkeerd. Tot mijn grote waardering heeft de minister hierbij uitdrukkelijk naar de minister van Landsverdediging verwezen. Wie over alle informatie beschikt die door de sector wordt verstrekt, moet trouwens blind zijn om dit niet zelf in te zien.

De minister en de vertegenwoordigers van de Vlaamse industrie hebben recent een bezoek aan Toulouse gebracht. Als ik het goed heb begrepen, zouden de opvolgingscontracten, onder meer met betrekking tot opleiding en toerusting, nog in een kleine remediëring voorzien. Ik vraag me evenwel af wat de minister hier precies van verwacht. De sector wijst alvast op het gevaar dat de federale overheid meer aan Duitsland of aan Frankrijk dan aan Vlaanderen zal toewijzen. Als volksvertegenwoordiger apprecieer ik alvast de openheid van de sector. Wat kunnen we doen om dit te verhinderen? Hoe kunnen we proberen de situatie nog enigszins recht te trekken? Kan de minister ons wat meer vertellen over het bezoek aan Toulouse en over de houding van Airbus ten aanzien van de Vlaamse industrie?

De federale regering heeft een principieel akkoord over de A350 gesloten. Voor de A400M gaat het om 1.300.000.000 euro, voor de A350 om 150.000.000 euro. Dit is uiteraard een aanzienlijk lager bedrag. Op termijn zullen er uiteraard nog uitbreidingen volgen. Ik leid dit onder meer af uit het aantal Chinese bestellingen van Airbus-toestellen.

Minister Verwilghen heeft vorige maand een nieuw principieel akkoord gesloten. Volgens mij moet hierop een samenwerkingsakkoord met de gewesten volgen. Voor we een dergelijk samenwerkingsakkoord kunnen afsluiten, moeten we zekerheid over de voorwaarden en de compensaties krijgen. Die compensaties moeten natuurlijk vooral op de burgerlijke bestellingen slaan. Volgens de FLAG kunnen de compensaties in de lastenboeken worden ingeschreven. Volgens de juristen van de federale overheid kan

dit niet. De minister heeft er een tijdje aan gedacht boetes uit te schrijven indien de compensaties niet worden toegekend.

De hoofdvraag blijft of de minister van plan is een samenwerkingsakkoord af te sluiten. Ik ben van mening dat ze dit niet moet doen. Ik besef evenwel dat het in haar politieke constellatie allicht moeilijker is om geen akkoord af te sluiten. Indien ze de bevoegdheid niet helemaal zelf kan opnemen, moet ze erop letten de fouten uit het verleden niet opnieuw te begaan, want anders zouden de compensaties volgens een 80/20-verdeelsleutel of, in het beste geval, volgens een 68/32-verdeelsleutel worden verdeeld. Ik ga er nu vlug over, want we weten hoe de vork aan de steel zit.

Ik heb ook een meer algemene vraag over onze luchtvaartindustrie. Is het niet nodig dat Vlaanderen alle bevoegdheden terzake op zich neemt? Er is daartoe geen grondwetswijziging of wijziging van de bijzondere wet nodig, want wij zijn bevoegd voor de luchtvaart. We zouden de federale overheid duidelijk moeten maken dat we niet langer samenwerkingsakkoorden willen afsluiten.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, aansluitend bij de vraag van de heer Loones moet ik zeggen dat de onevenwichten in de verdeling van de economische compensaties bij federale overheidsbestellingen gekend zijn. Dit dossier vormt daar jammer genoeg geen uitzondering op. We zullen zeker niet op minister Flahaut moeten rekenen voor een rechtvaardige aanpak. Minister Flahaut trekt zich van kritiek niets aan en trekt steevast de Waalse kaart. Als lid van de machtige PS kan hij het zich veroorloven om in Vlaanderen opleidingscentra te sluiten en ze naar Wallonië over te brengen, of om militairen te gebruiken om zijn persoonlijke propaganda te voeren.

Bij het vastleggen van het aandeel van de Vlaamse luchtvaartindustrie in de bouw van de Airbus is de verdeelsleutel nooit gerespecteerd, wel integendeel. De minister-president heeft gezegd dat hij de ontwikkelingen in de luchtvaartindustrie scherp in het oog zou houden. We kunnen ons afvragen of dat wel met succes gebeurt. In het dossier over de A400M moeten we ervoor zorgen dat we in het vervolg niet uit de boot zullen vallen. Ik ben geneigd om de heer Karel Vervoort van FLAG te geloven als hij minister

Flahaut ervan beschuldigt de Vlaamse inbreng gewoon te saboteren door het dossier te monopoliseren en geen openheid te creëren.

Ik ben benieuwd of de opvolgingscommissie een tweede keer is samengekomen. De heer Vervoort heeft die bijeenkomst bij voorbaat al als een lachertje weggevuurd. Is dat ook de ervaring van de minister? Hoe heeft de Vlaamse Regering minister Flahaut op dat vlak al proberen te stoppen? Kan de regering resultaten voorleggen in haar streven om een groter aandeel voor de Vlaamse bedrijven te verkrijgen? De remedie via de opvolgingsopdrachten zal de scheefgetrokken situatie niet kunnen rechtzetten. Verder merk ik op dat minister Flahaut de bal naar minister Moerman terugkaatst door te wijzen op haar verantwoordelijkheden in het verleden. Dit pingpongspel wordt gesteund door CD&V, die in de Kamer in de oppositie zit.

Ten slotte wil ik de aankoop van tien helikopters nog even ter sprake brengen. We hebben het daar al even over gehad. Hoe zal de minister ervoor zorgen dat het Vlaamse bedrijfsleven zijn rechtmatige aandeel krijgt? Ik hoop in elk geval dat de Vlaamse Regering er zal op toezien dat dit gebeurt.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, namens mijn fractie sluit ik me aan bij de vraagsteller, want we delen zijn bekommernis, en we waarderen de inspanningen van minister Moerman om in dit dossier onze belangen te verdedigen.

De heer Schuermans heeft dit dossier in deze commissie vroeger op de voet gevolgd. Vandaag heeft de heer Loones de problematiek goed verwoord. Hoe kunnen we de Vlaamse bevoegdheden maximaal aanwenden om te remediëren aan het feit dat we van de federale regering en dan vooral minister Flahaut weinig steun mogen verwachten, zoals de minister de afgelopen dagen duidelijk heeft gezegd?

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, ik dank de vraagstellers.

Eerst en vooral moet me iets van het hart. De voorzitter van de federale CD&V-fractie heeft een schot

gelost: hij stelde dat ik niet moest janken omdat ik als federale minister van Economie verantwoordelijk was voor de compensaties. Ik moet er echter op wijzen dat het besluit over de economische compensaties niet van toepassing is op het dossier van de A400M. Ik zal dat kort toelichten.

De aanbesteding van militaire projecten kan op twee manieren gebeuren. De eerste is de openbare aanbesteding, in het kader van het KB van 6 december 2001. Als de bestelling naar een buitenlands bedrijf gaat, dan kunnen economische compensaties worden bedongen. Het KB van 2001 regelt dus de economische compensaties. Als wordt beslist over te gaan tot dergelijke compensaties, wordt gestreefd naar een evenwichtige verdeling tussen de drie gewesten. Dat percentage is meer dan 20 jaar geleden vastgesteld op ongeveer 56/44. Tijdens de afgelopen 20 jaar heeft Vlaanderen ongeveer 56 percent van de compensaties gekregen in de gevallen waarin die werden bedongen. De aankoop van de A400M valt echter niet onder dat KB zodat dat mechanisme van de economische compensaties niet van toepassing is.

Wel van toepassing is de toewijzing via de zogeheten industriële participatie. Daar geldt een KB van 24 februari 1993 dat echter geen verdelingspercentages bevat en dus veel minder houvast biedt op dat vlak. Het design, de ontwikkeling en de constructie van de A400M in één fase is de realisatie van een programma van de industriële participatie. Het gaat hier dus niet om een dossier van economische compensatie.

Ik wil even de geschiedenis schetsen voor wat de structuur van de beslissingen in het dossier van A400M betreft. Zeven landen, met name het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk, Duitsland, België, Luxemburg, Turkije en Spanje, hebben een MOU, een memorandum of understanding getekend voor de constructie van de A400M. Al die landen worden exclusief vertegenwoordigd door hun ministers van Defensie. Ze streven ernaar zoveel mogelijk aan te kopen bij de industrie van een deelnemend land voor zover de bedrijven competitief zijn qua performance, prijs, kwaliteit en leveringstermijn.

Bij beslissing van het A400M Programme Board in mei 2003 is OCCAR aangesteld als contracterend aankoopbureau. OCCAR is een multinationalaal organisme waar de landen eveneens exclusief worden vertegenwoordigd door hun ministers van Defensie. De deelnemende landen doen afstand van een analy-

tische berekening van de industriële juste retour, met andere woorden 100 percent van het geïnvesteerde kapitaal of aankooprijs op programma per programabasis, maar trachten een multiprogramma en multilooptijdbalans op te maken.

OCCAR heeft op zijn beurt de opdracht uitbesteed aan Airbus Military, AMSL. Redelijkerwijze zal AMSL trachten om de waarde van het programma bij de nationale industrie van de deelnemende landen te plaatsen overeenkomstig ieders off-take, op voorwaarde dat de bedrijven competitief zijn. Voor België en Luxemburg is er een afname van 8 op in totaal 180 vliegtuigen. Dat zijn er 7 voor België en 1 voor Luxemburg, met andere woorden een percentage van 4,44 percent.

In de beslissingsorganen van OCCAR wordt België exclusief vertegenwoordigd door Defensie. Dat is ook het geval voor de andere landen. Ofwel zijn het militairen, ofwel is het burgerpersoneel van Defensie.

AMSL is een samenwerkingsverband van industriële groepen die ook aandeelhouder zijn in AMSL. Voor België is Flabel de aandeelhouder. Bij de toewijzing van de aanbestedingen worden de grote stukken door AMSL toegewezen aan hun industriële partners. De vraag van AMSL is echter of er al dan niet voldoende industriële return is geweest.

Flabel vertegenwoordigt niet heel de Belgische industrie. De verdeling van de industriële return naar België onder de gewesten wordt door Airbus beschouwd als een intern probleem dat door België zelf moet worden opgelost.

De controle van de toewijzingen gebeurt via een opvolgingscomité van A400M. Daarin zitten vertegenwoordigers van de FOD's Economie, Budget en Landsverdediging, van de premier en van de regionale economieën. Deze beslissing is genomen in 2001. Dit comité is verschillende keren niet bijeengeroepen. Bij de ondertekening in mei 2003 van de definitieve contracten heb ik als federaal minister van Economie diverse brieven geschreven naar minister Flahaut om het opvolgingscomité samen te roepen. Dat is niet gebeurd. Hij heeft dat voor het eerst gedaan in juni 2005.

Het tweede opvolgingscomité A400M is voor de tweede keer samengekomen op 14 september 2005. De diensten van minister Flahaut hadden in de

zomer een cd-rom opgemaakt met relevante informatie. Bij nazicht bleek dat de verslagen van het A400M Programme Committee en de A400M Programme Board essentieel waren voor de beoordeling van de toewijzingen. Die waren echter nog niet overgemaakt.

De workshare van de andere landen viel evenmin na te trekken. Voor beide types documenten heeft Defensie onze vraag in beraad gehouden. Op onze vraag naar technische detailinformatie over de nog toe te wijzen gedeelten van de basisconstructie en de uitrustingsgoederen, antwoordde de Belgische vertegenwoordiger in het Programme Committee dat hij die niet heeft. Wel heeft de FOD Landsverdediging, bij wijze van antwoord op mijn vraag, een algemene uiteenzetting gegeven over het globale logistieke concept van Airbus Military.

U weet dat ik nog voor de zomerperiode de Vlaamse bedrijven heb opgeroepen om hun belangstelling voor de toelevering van de A400M kenbaar te maken. Die voorstellen zijn op de vergadering van het tweede opvolgingscomité in september overgemaakt met de vraag om die te overhandigen aan Airbus Military. Landsverdediging heeft echter gezegd dat dit de taak is van de industrie zelf of desgevallend van de ministers die economie als bevoegdheid hebben. Het resultaat is dat we maandag zelf met een aantal vertegenwoordigers van de industrie en een vertegenwoordiger van FLAG naar Airbus zijn getrokken in Toulouse.

U vroeg of de Vlaamse Regering al resultaten kan voorleggen van haar streven naar een groter aandeel van Vlaamse bedrijven in het dossier A400M. Dertig Vlaamse bedrijven hebben belangstelling getoond. Aangezien Defensie het dossier niet wou overmaken aan Airbus, hebben we dat maandag jongstleden dan zelf maar gedaan. Tijdens het werkbezoek ben ik tot de vaststelling gekomen dat 95 percent van de basisconstructie en de uitrustingsgoederen zijn toegewezen. Uit de cijfers van Airbus Military en het tweede opvolgingscomité blijkt dat het Vlaamse aandeel in de directe toewijzing enkel naar Asco en Sabca Limburg gaat en 154,2 miljoen euro bedraagt. Dit cijfer komt overeen met een Vlaams aandeel van 28,8 percent.

Ik heb ook kunnen vaststellen dat Vlaamse bedrijven bij toewijzing op basis van competitie niet steeds beschikken over de nodige informatie of dat hun informatie door hoofdaannemers wordt geweigerd.

In veel gevallen werken die Vlaamse bedrijven in onderaanneming, de zogenaamde second and third tier. Ik heb nu een aanspreekpunt bij Airbus Military om die wantoestanden aan te kaarten omdat dit de vrije mededinging belemmert. Het gaat daarbij ook over niet-informatiedoorstroming van de hoofdaannemers naar onderaannemers.

Ik heb ook afgesproken dat in de tweede helft van januari Airbus Military naar Brussel zal komen om onze Vlaamse voorstellen voor uitrustingsgoederen technisch te analyseren. Ik heb de dossiers dus al overgemaakt in Toulouse. We mogen echter niet uit het oog verliezen dat al 95 percent is toegewezen en dat er momenteel geen grote contractwijzigingen hangende zijn. Dat is enerzijds slecht, maar anderzijds ook goed omdat het ons de tijd geeft om erop in te spelen.

Het is erg belangrijk dat de federale overheid heel binnenkort beslissingen zou nemen over bepaalde opties inzake de onderhouds- en trainingscontracten. We hebben vernomen dat daarover nu reeds door Defensie wordt onderhandeld met Frankrijk en Duitsland. Ik heb gisteren aan minister Flahaut een brief geschreven om hem de stand van zaken weer te geven, namelijk het Vlaamse aandeel van 28,8 percent. Dat stemt niet overeen met het economisch belang van Vlaanderen, noch met de verhouding die in gelijkaardige dossiers geldt – de wettelijke verhouding die in compensatiedossiers wordt gebruikt, is hier niet van toepassing, maar kan wel als referentie worden gebruikt – noch met het belang van de Vlaamse luchtvaartindustrie. Het argument als zou hier geen knowhow zitten, is niet correct. Bij de bouw van de A380 zijn er in totaal dertien Belgische bedrijven betrokken, waarvan tien Vlaamse. Acht van die Vlaamse bedrijven zijn dan ook nog KMO's die omwille van hun technologie op competitieve basis werden geselecteerd. In de onderonderaannemingen voor de A400M zijn geen Vlaamse KMO's betrokken of Vlaamse bedrijven in het algemeen. Dat is een probleem. Ik ben echter een resultaatgericht persoon die vooruit probeert te denken. Het is goed om de geschiedenis te kennen en er lessen uit te trekken, maar we moeten nu vooruitkijken.

Het is belangrijk dat er een MOU zal komen voor de ILS, de Integrated Logistics Support. De positie die België inneemt, mag niet van die aard zijn dat ze de deur sluit voor bedrijven die daarin zouden kunnen meewerken. Ik denk dan aan Sabena Technics die het onderhoud van de C130 doet. De A400M is de

opvolger van de C130. Als die op termijn uit roulatie wordt genomen en het bedrijf geen onderhoud kan doen van de A400M, dan verdwijnt er werkgelegenheid. We moeten minstens voor het behoud zorgen. Bovendien zullen er misschien uitbreidingskansen opduiken, want de knowhow van deze bedrijven wordt internationaal erkend.

Sabena Flight Academy, dat ook in Vlaanderen is gevestigd, beschikt over simulatoren voor alle Airbus-types. Dit bedrijf biedt internationale trainingen aan, ook aan militaire piloten uit bepaalde landen. Sabena Flight Academy is bereid in een simulator te investeren. Dit blijkt uit het dossier dat het bedrijf heeft overgemaakt.

Ik heb minister Flahaut gevraagd bij het innemen van het Belgisch standpunt voor dergelijke bedrijven geen deuren te sluiten. Het gaat hier om een gesausconneerde besluitvorming. We kennen allemaal de gevaren die aan deze vorm van besluitvorming zijn verbonden. We proberen doelbewust in de ILS voor een compensatie voor de onderbedeling van de Vlaamse bedrijven in de basisconstructie te zorgen.

In de toekomst moeten we een structurele oplossing voor dit probleem vinden. Verschillende sprekers hebben reeds elementen aangedragen. In verschillende geledingen treedt de minister van Landsverdediging exclusief als Belgisch vertegenwoordiger op. In die geledingen waar aanbestedingen met een economische weerslag worden gedaan, moet er een gestructureerde dialoog tussen de minister van Landsverdediging en de regionale overheden komen. Op die manier moeten we trachten tot een evenwichtig nationaal standpunt te komen. Dat geldt trouwens al voor vele beleidsdomeinen, zoals de buitenlandse handel of de landbouw. Indien we ten aanzien van de Europese Commissie een standpunt moeten innemen, bereiden de gewesten dit standpunt gezamenlijk voor. In andere gevallen gaat het om de gemeenschappen. In dit geval blijkt dit niet te lukken.

We zitten trouwens nog met een ander dossier. Minister Flahaut heeft me om steun voor de Belgische participatie aan het zogeheten Framework Agreement gevraagd. Ik heb geantwoord dat ik die steun wil verlenen, op voorwaarde dat de regionale economieën een vertegenwoordiging krijgen in alle geledingen van het Framework Agreement en in alle organismen waar België tot op heden exclusief door de minis-

ter van Landsverdediging wordt vertegenwoordigd. Het gaat hier onder meer om de NATO, de EDA, de OCCAR en de ILS. Minister Flahaut heeft daarna verklaard dat de vertegenwoordiging in deze organismen een exclusieve federale bevoegdheid is en dat het Vlaamse Gewest enkel bevoegd is voor het verstrekken van exportvergunningen voor wapenleveringen.

Dat is de stand van zaken. Ik heb minister Flahaut een brief gestuurd. Ik heb de kernministers van de Vlaamse Regering deze ochtend op de hoogte gebracht. Onze reactie is natuurlijk afhankelijk van het antwoord van minister Flahaut. Er bestaat echter een kans dat we ons in de toekomst niet langer tot de informele kanalen zullen beperken, maar ook de formele kanalen zullen gebruiken.

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Mevrouw de minister, ik weet dat mijn vraag om uitleg niet meer erg actueel is. Ik heb het daarnet echter ook over de A350 gehad.

Minister Fientje Moerman: In verband met de A350 heeft Airbus afgelopen maandag een caveat geformuleerd. Airbus heeft geen problemen met de return op zich. De toewijzing zal echter afhankelijk zijn van de grootte van de aankoop.

Ik wil nog iets zeggen in verband met het samenwerkingsakkoord. Als we niet akkoord gaan, komt er ook geen samenwerkingsakkoord. Dat is eenvoudig.

Voor de volledigheid wil ik hier nog een laatste element aan toevoegen. Om de Vlaamse bedrijven te helpen hun projecten te realiseren, hebben we besloten om binnen het Vlaams Innovatiefonds een fonds voor non-recurring costs op te richten. Dit fonds zal worden aangewend om de prototypekosten aan marktvoorwaarden te prefinancieren. Deze mogelijkheid bestond tot voor kort niet in de luchtvaartindustrie. We mogen niet vergeten dat deze sector 2.500 mensen te werk stelt en bijgevolg zeker niet als marginaal mag worden omschreven. We moeten deze sector in zijn ontwikkeling steunen.

De heer Jan Loones: De sector is inderdaad een stuk groter dan uit de voorliggende onderwerpen zou kunnen blijken. We mogen de talrijke andere militaire bestellingen niet uit het oog verliezen, maar daar wil ik het vandaag niet over hebben. Ik had gehoopt dat we het vandaag voor het laatst over de A400M

zouden hebben, maar blijkbaar is dat niet het geval. De opleidingssystemen en de ILS zullen nog moeten worden opgevolgd.

Zelfs zonder compensatieregeling moest er een samenwerkingsovereenkomst voor deze beperkte periode worden afgesloten. De Vlaamse Regering moest die overeenkomst zonder waarborgen voor de gewesten afsluiten. We hebben het tijdens de vorige legislatuur vaak over het verschil tussen de door voormalig minister-president Van den Brande en de door toenmalig minister-president Dewael afgesloten samenwerkingsovereenkomsten gehad.

Minister Fientje Moerman: Met betrekking tot de A400M is er geen samenwerkingsovereenkomst afgesloten.

De heer Jan Loones: Het gaat hier om een zuiver militaire bestelling. Er zijn evenwel interventies van het opvolgingscomité geweest. De verantwoordelijkheid berust niet enkel bij minister Flahaut. Ik kan best aanvaarden dat de Vlaamse overheid op die ene federale minister wil schieten, maar het lijkt me onwaarschijnlijk dat hij gedurende 5 jaar zonder medeplichtigheid van de hele federale regering kon handelen. Het opvolgingscomité heeft gedurende 4 jaar niet vergaderd. De Vlaamse Regering heeft in dit verband nochtans de nodige brieven geschreven. Zelfs voormalig minister-president Dewael heeft nog schriftelijk om een dergelijke vergadering verzocht.

Minister Fientje Moerman: Ik ben minister van Economie in de federale regering geweest. Ik heb minister Flahaut brieven geschreven. Hoewel ik deze positie niet lang heb bekleed, heb ik steeds op een vergadering van het opvolgingscomité aangedrongen.

De heer Jan Loones: Ik wil dit best aanvaarden. Het Vlaams Parlement en de publieke opinie kunnen in elk geval vaststellen dat de minister van Landsverdediging gedurende 4 jaar de vrije hand heeft gekregen. Het opvolgingscomité is weliswaar geïnstalleerd, maar is nooit samengekomen.

Ik wil me hier echter niet op het verleden concentreren. We moeten er vooral voor zorgen dat we dezelfde fout in de toekomst niet meer maken. Er komt een poging om de situatie recht te trekken. De sector heeft al opgemerkt dat het nooit tot een afdoende gelijkschakeling zal komen. Deze inspanningen in de marge zijn evenwel beter dan niets. We moeten de inspanningen van de minister waarderen.

Het is veel belangrijker dat samenwerkingsovereenkomsten in de toekomst niet zonder volledige waarborgen voor de bescherming van het Vlaamse bedrijfsleven zullen worden afgesloten. Ik hoop dat we hierover de komende jaren geen nieuwe vragen om uitleg zullen moeten stellen.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Uit de teneur van het antwoord van de minister meen ik te mogen afleiden dat de federale regering haar geen medewerking heeft verleend. Volgens mij bevestigt het antwoord van de minister de woorden van de heer Vervoort van de FLAG. Hij heeft het over regelrechte sabotage.

Op dit vlak ben ik het alvast eens met de heer Loones. Hoewel minister Flahaut verantwoordelijk is voor het defensiebeleid, moet de federale regering collegiaal beslissingen nemen. Uiteindelijk gaat het om een gedeelde verantwoordelijkheid. De minister mag nog veel brieven schrijven, volgens mij zal minister Flahaut deze vragen naast zich neerleggen. In het belang van de Waalse bedrijven schermt hij dit dossier af.

De minister heeft mijn vraag over de NH90 helikopters niet beantwoord. Ik had deze vraag natuurlijk niet op voorhand overgemaakt.

Minister Fientje Moerman: Het dossier van de NH90 helikopters verloopt volgens de bepalingen van het KB van 1993. We streven, net zoals in verband met de A400M, naar industriële participaties in plaats van compensaties.

Ik wil ook nog iets verduidelijken. U laat uitschijnen dat de hele federale regering ons saboteert. Er is een opvolgingscomité opgericht. Zoals men zegt: the devil is in the detail. Dat comité moet worden samengeroepen. Dat is niet de bevoegdheid van de hele regering, maar van één minister. Zowel ik als de andere gewestelijke ministers hebben geprobeerd om dat comité samen te roepen. We moeten uit die pogingen lessen trekken. Ik zetel niet langer in de federale regering, dus daar kan ik dat niet meer doen. Ik vind wel dat we hieruit lessen voor de toekomst moeten trekken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de Chinastrategie van de Vlaamse Regering

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, op sommige plaatsen is het not done om nog naar die reis te verwijzen. Ik doe het hier toch, weze het met enige schroom. Het onderwerp is niet onbelangrijk, want een belangrijke Vlaamse sector heeft zich gestoord aan de manier waarop de reis hier is aan bod gekomen.

Op 7 november heeft de minister in Beijing de Chinastrategie van de Vlaamse Regering voorgesteld. Daarin heeft ze het over de oprichting van een dienstencentrum voor Chinese bedrijven in Vlaanderen, over het uitspelen van de logistieke troeven van Vlaanderen en over het proactief vergroten van de samenwerking met China op het vlak van onderzoek en ontwikkeling.

Deze verklaring werd door de Belgische Federatie van Textielbedrijven Febeltex geïnterpreteerd als het vergemakkelijken van de Chinese export naar ons land. Dankzij de oprichting van een dienstencentrum en de promotie van onze logistieke troeven zullen Chinese textielbedrijven nog gemakkelijker hun producten op onze markt kunnen afzetten. We hebben het daar al eerder in deze commissie over gehad, naar aanleiding van het wegvallen van de handelsbepalingen vanaf 1 januari. Na een ingrijpen van de Europese Commissaris is een akkoord totstandgekomen. Nadien ontstond er herrie over de containers die waren geblokkeerd. Iedereen kent het probleem.

Volgens Febeltex vormt het voornemen van de Vlaamse Regering om de samenwerking met China op het vlak van O&O proactief te intensifiëren een gevaar. Het kan volgens Febeltex niet de bedoeling zijn de kennis en knowhow van de Vlaamse textielsector te delen met een van onze grootste concurrenten. Het gaat niet over het openstellen van de grenzen, want dat is afgesproken in een akkoord dat gedurende 10 jaar is voorbereid. Het massaal op de markt brengen van Chinese namaakproducten zou wél tot uiterste voorzichtigheid moeten aansporen. Die onfaire handelspraktijken zoals het niet respecteren van patenten, het namaken van producten, dum-

pingpraktijken en het niet respecteren van de normen van de WTO zijn een doorn in het oog van Febeltex.

In deze commissie is vroeger al gezegd dat het niet verstandig zou zijn om onze markten af te sluiten. Vlaanderen leeft van de export. Textiel is maar één sector. In een artikel dat onlangs in De Tijd is verschenen, wordt overigens gesteld dat de concurrentie zal zorgen voor fusies: alleen grote confectie- en textielbedrijven zullen op wereldvlak nog meekunnen. Febeltex stoort zich vooral aan het feit dat de Vlaamse Regering heeft nagelaten die onfaire handelspraktijken van China aan te klagen. Evenmin heeft men het gehad over milieuvervuilende bedrijven. Het benzeenongeval heeft nogmaals aangetoond dat de Chinese industrie zich in een preciaire toestand bevindt. Dat alles verklaart waarom Febeltex zo reageerde.

Is de interpretatie van Febeltex van de Chinastrategie van de minister en de regering correct? Hoe moeten we de verklaringen van 7 november interpreteren?

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, ik heb enkele bedenkingen. Een: ik heb over de Chinastrategie iets vernomen via persberichten van de informatieambtenaar van de Vlaamse Regering. Is dat een behoorlijke manier van communiceren met het parlement?

Twee: is dit een beleid van de hele Vlaamse Regering? Ik vraag dit omdat ik bekommerd ben om de mensenrechten in China. Vorig jaar heeft de minister, naar aanleiding van de Fair Trade, gezegd dat producten uit het buitenland op een menswaardige wijze moeten worden geproduceerd. Ik voer een briefwisseling met de Chinese ambassadeur in ons land over dit onderwerp. Zij antwoordt mij nooit.

Ik ben vooral bekommerd over de manier waarop de Chinezen de Tibetanen behandelen. Ik wil hier niet alle problemen in China ter sprake brengen, maar gezien de omvang van het gebrek aan respect voor de mensenrechten en de milieunormen in China, vraag ik me af of de minister daarmee wel rekening houdt in het uitstippelen van de Chinastrategie. Zoals u weet, ga ik alleen af op wat ik daarover in de pers heb gelezen.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, ik deel de bekommernissen van de heer Peumans voor het respect voor de mensenrechten, het weren van economische uitbuiting en het nemen van veiligheidsmaatregelen. Er is sprake van kinderarbeid. Bijna maandelijks gebeurt er een groot mijnongeluk. China staat nog niet waar wij staan.

Anderzijds mag Vlaanderen zich niet afsluiten voor die grote markt. Er is een evenwicht nodig. We mogen de bekommernissen van de vorige sprekers niet vergeten, maar we moeten ook pragmatisch genoeg inspelen op de kansen die deze markt van 1,3 miljard mensen biedt. Die markt zal nog groeien. Een puriteinse houding zal ons niet helpen om ons te versterken.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Het gaat hier over handel en markten, maar u bent ook bevoegd voor wetenschapsbeleid en innovatie in die Chinastrategie. Zijn er elementen binnen de Chinastrategie van de Vlaamse Regering die tot uw bevoegdheid behoren? Het zou nuttig zijn ons daarvan op de hoogte te houden.

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: De Vlaamse minister van Buitenlandse Handel is niet bevoegd om de Vlaamse markt af te sluiten voor bepaalde producten uit bepaalde landen op basis van sociale, ethische, milieu- of andere overwegingen. Dat is een bevoegdheid die behoort tot de Europese Unie. De Europese Commissie is bevoegd namens de lidstaten. Op basis van het mandaat dat de lidstaten haar toekennen, onderhandelt zij over dergelijke aangelegenheden in het kader van de WTO.

De Chinastrategie is voorgesteld in China omdat de strategie in hoofdzaak gericht is op China zelf. Op 7 november was er een seminarie in Beijing waar onder meer Janssen Pharmaceutica vertegenwoordigd was, en een aantal experts op dat vlak. Ikzelf en de minister-president hebben op dat seminarie gesproken. Het is dus duidelijk dat die strategie wordt gedragen door de regering.

Mijnheer Laurys, de interpretatie die Febeltex geeft van de Chinastrategie is niet de juiste: China is niet langer een technologische meeloper of alleen maar interessant voor goedkope producten en toeristen. Bepaalde activiteiten in de textielsector zijn nu reeds

onderhevig aan delocalisatie vanuit China naar andere nog goedkopere Aziatische landen.

China investeert nu zelf in het buitenland, ontwikkelt in een snel tempo een hoogwaardige kennis-economie in eigen land, en een steeds groter deel van de Chinese bevolking verkent de wereld. Er is wereldwijd veel belangstelling voor de enorme economische groei die het land doormaakt. De gemiddelde stijging van het BBP per inwoner bedroeg de voorbije 20 jaar gemiddeld 8 procent per jaar. De cijfers van het Chinese BBP tonen een groei aan van 9,5 procent in 2004. Voor de jaren 2005 en 2006 worden groeicijfers verwacht van respectievelijk 8,4 en 7,5 procent. Het is tegenwoordig onmogelijk om een krant of tijdschrift open te slaan en er geen analyse van de Chinese economie of haar enorm potentieel in terug te vinden.

Mijn boodschap met deze Chinastrategie is om die nieuwe ontwikkeling niet als een bedreiging te zien, maar als een uitdaging voor het Vlaamse bedrijfsleven. Het is niet omdat we proberen onze ogen of grenzen te sluiten voor de rest van de wereld dat die wereld of die uitdaging daarmee verdwijnt, integendeel. We moeten daar nu op inspelen, anders missen we de boot. Hiervoor is er nood aan kennisuitwisseling. China heeft een enorm potentieel aan hoogopgeleide technische mensen, en het is de grootste consumentenmarkt ter wereld. Bovendien beginnen Chinese bedrijven zelf actief te zoeken naar nieuwe afzetmarkten en mogelijkheden om te investeren in het buitenland. Ze staan klaar om naar Europa te komen, en ik zie ze persoonlijk liever in Vlaanderen investeren dan bijvoorbeeld in een van onze buurlanden.

Ik geef u enkele voorbeelden van Chinese bedrijven die de weg naar Europa reeds gevonden hebben. TCL heeft het Franse Thomson overgenomen, Lenovo heeft IBM gekocht en Cosco participeert in de P&O-terminal in Antwerpen. Kortom, China is een speler in de wereldeconomie geworden.

Voor Vlaanderen zijn de handelsbetrekkingen met China heel belangrijk. Bijna alle grote multinationals hebben vestigingen in China. Zij vinden er op eigen kracht hun weg. Als overheid willen wij ook kleinere bedrijven wijzen op kansen en hen helpen op te starten in China.

Uit de studie 'Delocalisatie, innovatie en werkgelegenheid' uit 2000 van het Planbureau blijkt dat er een positieve correlatie bestaat tussen de investeringen

van een bedrijf in het buitenland en de groei van zijn omzet, zijn toegevoegde waarde, zijn tewerkstelling en zijn directe investeringen in Vlaanderen. Vlaanderen heeft trouwens al ingehaakt op de sterke groei van de Chinese economie. De Vlaamse export naar China steeg in 2000 met 50 percent, in 2001 met 23 percent en in 2002 met 17,6 percent. China is onze vijftiende exportbestemming, maar er zit meer in. Volgens een studie van VOKA overweegt een op vier Vlaamse ondernemers binnen de 3 jaar zaken te doen met China. Dat is een heuse ommezwaai, want liefst 80 percent van de Vlaamse export is traditioneel bestemd voor onze buurlanden.

Voor Vlaanderen zijn dit goede redenen om te investeren in een positieve strategie en de kansen te grijpen die dit aan de Vlaamse economie biedt.

Ten tweede wil ik ingaan op het verband dat Febeltex legt tussen het oprichten van een dienstencentrum voor Chinese bedrijven in Vlaanderen en de afzet van Chinese producten in Vlaanderen. Het oprichten van een dienstencentrum heeft geen effect op de invoer van textielproducten uit China. Op de meest gevoelige producten staan nog steeds quota die de Europese Commissie met China heeft onderhandeld op het moment dat er een marktverstoring dreigde, eerder dit jaar. Het akkoord is gesloten daags nadat ik daarover ben ondervraagd in het Vlaams Parlement.

Deze quota gelden op de invoer van tien productcategorieën, vastgelegd in het MOU. Het gaat dan met name over categorie 2, weefsels van katoen; categorie 4, T-shirts; categorie 5, pull-overs; categorie 6, broeken; categorie 7, blouses; categorie 20, bedlinnen; categorie 26, japonnen; categorie 31, bustehouders; categorie 39, tafel- en huishoudlinnen; en categorie 115, garens van vlas of van ramee.

In paragraaf 242 van het verslag van de werkgroep over de toetreding van China tot de WTO, dat aan het protocol inzake de toetreding van China tot de WTO werd gehecht, staat dat de WTO-leden tot eind 2008 ten aanzien van de invoer van textielproducten en kledingartikelen uit China vrijwaringsmaatregelen kunnen instellen.

De oprichting van het dienstencentrum voor Vlaamse bedrijven zal op een doordachte manier gebeuren en de verschillende belanghebbenden zullen daarbij hun rol spelen. Deze actie, en de andere zeven acties van de Chinastrategie, zijn trouwens in samenspraak met

en na raadpleging van vertegenwoordigers uit het bedrijfsleven zelf tot stand gekomen. Het is dus geen eenzijdige invulling vanuit een overheid. Het is ook niet de bedoeling een initiatief of project tot stand te laten komen waar een sector een ernstig nadeel van kan ondervinden.

Indien er geen mogelijkheid tot samenwerking of valorisatie voor Vlaanderen kan worden gedetecteerd, dan zal er ook geen aanbod beschikbaar komen in het dienstencentrum, want dan biedt het geen meerwaarde.

Ook voor de samenwerking op het vlak van onderzoek en ontwikkeling zullen de verschillende voorstellen en initiatieven steeds opnieuw aan de opportuniteitsregel worden afgetoetst. Samenwerking is slechts voldoende relevant indien bedrijven uit de specifieke sector zelf, zoals bijvoorbeeld de biotechnologie of de nanotechnologie, te kennen geven dat ze ervoor openstaan. Het zijn de bedrijfswereld en de betrokken sectoren zelf die zullen aangeven – en die aangegeven hebben – hoe samenwerking mogelijk is.

Ten slotte betreurt Febeltex dat de Chinastrategie op geen enkele wijze de oneerlijke handelspraktijken van de Chinese bedrijven aanklaagt. Ik denk dat het duidelijk moet zijn dat de Chinastrategie hier niet het juiste forum voor is. Bovendien was dit een economische missie en geen politieke. Het is dan ook nuttig dat iedereen zich realiseert dat zelfs landen die op het internationale politieke en diplomatieke forum meer gewicht in de schaal te leggen hebben dan Vlaanderen of België, zoals de Verenigde Staten, deze problematiek de jongste tijd met de nodige omzichtigheid hebben aangekaart.

Niet alle landen zijn zo vergevorderd als wij op het vlak van economische regels, leefmilieu en sociale regels. De beste manier om onze standaarden en normen naar China te exporteren, is dan ook via de bedrijven. Die bedrijven moeten we bewust maken van ethisch internationaal ondernemen. Daarom bestaat de derde strategische doelstelling van de vier strategische doelstellingen van het FIT erin het ethisch internationaal ondernemen te bevorderen.

Aangezien het een vrij nieuw concept is, zullen de Vlaamse economische diplomaten van 9 en 10 januari 2006 in het teken staan van het ethisch internationaal ondernemen. Onze bedrijven staan op dat vlak soms al veel verder dan wij als overheid. Gisteren bezocht ik een bedrijf dat al vanaf zijn oprichting 25

jaar geleden een coherente strategie in zijn bedrijfsvoering heeft ingebouwd. Als wij onze mensen, onze handelsattachés en Vlaamse economische vertegenwoordigers, hebben bijgeschoold, zullen ze dat ook aan andere bedrijven kunnen doorgeven.

Inzake de oneerlijke praktijken heb ik tijdens de missie kunnen vaststellen dat er een kentering is opgetreden. China besteedt in zijn volgende vijfjarenplan, het elfde, dat nog niet klaar was maar waarvan we wel de blauwdruk hebben meegekregen, enorm veel aandacht aan zijn steeds groeiende milieuproblematiek. Zo heb ik gezien dat de bewustwording heel sterk is bij de jonge mensen, die trouwens nu de touwtjes in handen beginnen te krijgen. Het is een kwestie van een generatieverschil, zoals dat waarschijnlijk ook bij ons het geval is geweest, maar ook van een verschil tussen de wetgeving van het centrale bestuur en toepassing ervan op alle vlakken. Ik denk daarbij niet alleen aan de milieuwetgeving, maar ook aan het handhavingsbeleid en de bescherming van het intellectuele eigendomsrecht. Er is een verschil tussen wat er op papier staat en hoe dat te lande wordt toegepast.

Ook daar moeten we echter de mogelijkheden van inzien. Er was heel veel belangstelling bij het milieuagentschap, dat alles doet, van het opstellen van de wet tot het doen naleven ervan, voor de expertise van onze bedrijven die actief zijn op het gebied van milieutechnologie, waterzuivering, en dergelijke. Onze bedrijven hebben de opportuniteit om daarop in te spelen.

Inzake prijspolitiek en namaakartikelen moeten we inderdaad niet naïef zijn. We moeten de nodige voorzichtigheid aan de dag te leggen. Ik heb tijdens een lokaal bezoek trouwens kritische vragen in dat verband gesteld. De Chinezen beseffen heel goed dat als ze zaken willen doen op de Europese markt, ze wel degelijk rekening moeten houden met deze problematiek. Als ze zelf een actor worden in de kenniseconomie en zelf beschermingswaardige kennisgoederen beginnen te produceren, dan is het ook in hun eigen belang toe te zien op de naleving.

Ik heb al geantwoord op de vraag of de door mij voorgestelde strategie de houding van de Vlaamse Regering weerspiegelt. De Chinastrategie omvat acht actiepunten die onder mijn bevoegdheid vallen. Ik heb ook vier aanbevelingen gedaan die beleidsoverschrijdend zijn of tot de bevoegdheid van andere ministers behoren. Ze zullen zo snel mogelijk met

hen worden besproken. Het gaat om een Vlaams Huis in China, een kenniscluster om de academische samenwerking te versterken, een Chinese school in Vlaanderen en Vlaanderen als toeristische bestemming voor de Chinezen. Minister Bourgeois gaat in de eerste helft van maart naar China om dit laatste punt verder uit te diepen.

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. We pleiten inderdaad niet voor een afscherming van onze markt. De heer Van den Heuvel heeft gelijk dat het onverstandig zou zijn niet in te spelen op zo'n markt die zich aanbiedt. Deze discussie is vergelijkbaar met het debat over de opening van de Europese markt voor de economische migratie vanuit de acht nieuwe Europese lidstaten. We moeten dat niet blokkeren, want we zijn er allemaal van overtuigd dat die open en vrije markt er moet komen, alleen moeten de spelregels gerespecteerd worden. Dat is dan ook de zorg van Febeltex.

Ik ben pragmatisch genoeg om te zeggen dat we het niet kunnen forceren. Soms laten we die dingen inderdaad beter aan Amerika over, want de Amerikanen kunnen wat gemakkelijker kritiek uitoefenen dan een klein land. We moeten strategisch denken. Waar we echter kunnen – en dat is vooral binnen Europa – moeten we er maximaal op toezien dat de spelregels worden gerespecteerd.

Er zullen wel wat schommelingen zijn in de overgangperiode, en dat zal wel een invloed hebben op onze strategie, maar we moeten alles in het werk stellen om dat tot een minimum te beperken. Er mogen geen onnodige slachtoffers vallen. Voor het overige zitten we wellicht op dezelfde lijn. We geloven beiden dat we maximaal de kansen moeten grijpen die zich daar voordoen. Dat is ook wat Febeltex wenst.

Minister Fientje Moerman: Ik zal u de volledige tekst over de Chinastrategie bezorgen via de secretaris van de commissie.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de eerste resultaten van het overleg binnen het platform life-sciences

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het platform life-sciences is op 18 november samengekomen. We hebben daar de voorbije maanden herhaaldelijk over van gedachten gewisseld.

Mevrouw de minister, op 16 november kondigde u in uw antwoord op een actuele vraag aan dat het platform op 18 november voor het eerst zou samengekomen. We juichen dat toe omdat het een mooie aanvulling is van de algemene horizontale beleidsmaatregelen die de voorbije maanden door de Vlaamse Regering zijn genomen.

Ik had graag meer geweten over het verloop van die vergadering. Wie was er aanwezig en dekte in uw ogen het pakket van life-sciences of levenswetenschappen in Vlaanderen? Welke subsectoren waren er uitgenodigd? Zijn er uit dat eerste platform al resultaten gekomen? Hoe ziet u het platform in de toekomst evolueren? Wat is er de finaliteit van? Welke initiatieven kan het nemen?

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mevrouw de voorzitter, het life-sciences platform werd opgericht op 18 november 2005. Tijdens deze lanceringsactie werd een oproep gedaan aan alle actoren opdat ze zich eensgezind achter dit initiatief zouden scharen.

Als deel van dit platform werden er oorspronkelijk acht werkgroepen geïnstalleerd, die verschillende thema's in de biotechnologie en de farmaceutische industrie zullen behandelen. Deze werkgroepen zullen in een tijdsbestek van 6 maanden twee tot drie keer vergaderen, om de problemen van de sectoren uit te diepen, de competenties in kaart te brengen en een aantal kosteneffectieve voorstellen aan de overheid uit te werken.

Tijdens de lancering van het life-sciences platform werden twee vergelijkende studies voorgesteld, uitgevoerd door FlandersBio, in samenwerking met

Critical I en Ernst&Young, naar de sterktes en de zwaktes van de levenswetenschappen in Vlaanderen ten opzichte van verschillende regio's in Europa, zoals Cambridge, München, Parijs, Medicon Valley, Biovalley en Oxford. De resultaten van deze studies zullen, waar relevant, als achtergrondmateriaal dienen voor de verschillende werkgroepen.

Janssen Pharmaceutica wees tijdens zijn presentatie op het belang van een kritische interactie tussen alle partners in de gezondheidszorg en de Vlaamse levenswetenschappencluster. Het aantal deelnemers was verrassend hoog: meer dan 85 verantwoordelijken uit het topkader van bedrijven uit de biotechnologie- en farmaceuticasector waren prominent aanwezig. Dan heb ik het zowel over de pure biotechnologie als over de gemengde biotechnologie en de farmaceutica, met onder meer Johnson&Johnson, GlaxoSmithKline, UCB en Pfizer. Ik weet dat die laatste firma u na aan het hart ligt, mijnheer Van den Heuvel. Ik heb de heer Heirman naderhand even kort ontmoet. Het eerste concrete resultaat van die ontmoeting is dat ik dit bedrijf op 19 december 2005 ga bezoeken.

In het kader van de start van het life-sciences platform heb ik tevens de voorzitter van Pharma.be uitgenodigd om aanwezig te zijn op het startseminarie. Hij is daarop ingegaan. Tevens had ik de Vlaamse vertegenwoordiging van Pfizer opgeroepen om deel te nemen aan de actiegroepen die specifiek ingaan op de problematiek van de farmaceutische bedrijven. Ook zij hebben positief gereageerd op deze oproep.

Uiteindelijk hebben we zeven werkgroepen opgericht. Oorspronkelijk hadden we er acht gepland, maar tijdens de twee voorbereidingsvergaderingen op mijn kabinet om dit concreet te maken, werden ze herleid tot zeven. Er is de task force Research, die aanbevelingen zal doen inzake maatregelen om de kosten van het onderzoek te verlagen, via belastingtechnische methodes, de Young Innovative Company status, die werd aangekondigd in de federale beleidsverklaring, en aanbevelingen om buitenlandse onderzoekers aan te trekken. Er is de task force (Pre)Clinical Trials, die aanbevelingen zal doen inzake maatregelen om de klinische studies in Vlaanderen en België te houden. Er is de task force Diffusie & Convergence, met het verspreiden van de biotechnologische kennis inzake industriële toepassingen en de convergentie van biotechnologie en medische technologieën als onderwerp.

Er is de task force van bedrijven uit de sector van de levenswetenschappen. Er is de task force Incen-

tives, waar men het zal hebben over de administratieve vereenvoudiging van steunmaatregelen en subsidiemechanismen, en over een adequate 'policy mix'. Er is de task force Bio-energie, die het zal hebben over mechanismen, de quotaregulering en de implementatie van aanbevelingen van het BIPIB, het Belgisch Interdisciplinair Platform voor Industriële Biotechnologie. Deze werkgroep gaat trouwens interdisciplinair samenwerken met een gelijkaardige werkgroep uit het Platform voor de Chemie. Ook die is op komst. Er is ten slotte de task force Pharma, die zal kijken naar de prijszetting en biogenerieken, en die aanbevelingen moet formuleren voor zowel farmaceutische bedrijven die intensief bezig zijn met onderzoek en ontwikkeling als voor productie- en distributiegerichte bedrijven.

De samenstelling van de werkgroepen wordt momenteel concreet gemaakt, zodat in januari 2006 kan worden begonnen met de eerste vergaderingen van die werkgroepen. Het Vlaamse life-sciences platform is dus een concrete actie als aanvulling op het horizontale beleid en naar analogie met de aanpak voor de automobiellindustrie. Dit platform brengt de overheden, de biotechnologische sector en de farmaceutische sector samen. Het doel is de krachten te bundelen en, naar analogie met de rondetafelconferentie inzake de auto-industrie, de problemen in kaart te brengen, de noden te analyseren, te identificeren en beter te begrijpen.

Als resultaat van de gesprekken publiceren we medio juni 2006 een witboek. We houden ons dus strikt aan de timing, zoals ik heb aangekondigd op de beginvergadering. Het gaat over een handvest waarin de sectoren specifieke oplossingen opsommen en aanbevelingen doen aan de respectieve overheden, met als bestendig motief het versterken van het investeringsvriendelijke klimaat.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik juich dit initiatief toe. We zullen dit in de toekomst mee enthousiast volgen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
